

ผู้ก่อตั้ง

ศาสตราจารย์
นพ.เสม พริ้งพวงแก้ว

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
นพ.ประเวศ วะสี

คุณกระแสรัก กังคานนท์ และ
พ.อ.(พิเศษ)หญิง ศรณีย์ กังคานนท์
ผู้มีพระคุณของเด็ก ๆ ที่อนุญาตให้ใช้ที่ดินของ
พวกท่านในการสร้างโรงเรียนหมู่บ้านเด็ก
และอุปการะต่าง ๆ อีกมากมาย

นายพิภพ ธงไชย
และนางรังษิณี ธงไชย
นักศึกษาและนักพัฒนาสังคม

ที่มาของโรงเรียนหมู่บ้านเด็ก

ประเทศไทยมีเด็กด้อยโอกาสหลายหมื่น คนที่มีฐานะยากจน ขาดโภชนาการที่ดี มีปัญหาสุขภาพ มีพัฒนาการล่าช้ากว่าวัย ถูกทอดทิ้ง ถูกทำร้าย และไม่ได้รับการศึกษา หากเด็กเหล่านี้ได้รับโอกาสที่ดี พวกเขาจะสามารถเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศได้ แต่ถ้าพวกเขายังถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับความใส่ใจ พวกเขา ก็จะเป็นปัญหาของสังคม

โรงเรียนหมู่บ้านเด็ก ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเป็นบ้าน ครอบครัวยุ ชุมชน และโรงเรียน เพื่อสร้างเด็ก ๆ เหล่านี้ให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ตลอดเวลา ๔๖ ปี มีเด็กกว่า ๑,๕๐๐ คน ที่จบออกไป ปัจจุบันมีเด็กในความดูแลจำนวน ๑๕๐ คน และจะมีอีกหลายร้อยชีวิตที่จะเข้ามาอยู่ที่นี้ เพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่

เด็ก ๆ ของเรามาจากไหน

โรงเรียนหมู่บ้านเด็กรับเลี้ยงดูเด็กขาดโอกาสจากทั่วประเทศ พ่อแม่ของพวกเขาสส่วนใหญ่แยกทางกัน หลายคนเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง บางคนใช้สารเสพติด บางคนต้องโทษ เด็กส่วนใหญ่จึงถูกเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย บางคนกลายเป็นเด็กเร่ร่อน

บ้านเดิมของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่ จึงมีปัญหาสุขภาพ มีพัฒนาการล่าช้ากว่าวัย บางคนเป็นเด็กพิเศษ การดูแลเด็กขาดโอกาสจึงจำเป็นต้องใส่ใจในรายละเอียดอย่างมาก

ให้เด็ก ๆ ได้ทานอาหารตามหลักโภชนาการ และทานอย่างมีความสุข

บ้าน โรงเรียน และชุมชนของเด็ก ๆ (เด็ก ๆ อยู่ที่นี่กันอย่างไร)

ความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาจิตใจที่ดีงาม แต่เป็นสิ่งที่เด็กด้อยโอกาสขาดแคลน โรงเรียนหมู่บ้านเด็กจึงถูกออกแบบให้เป็นครอบครัว ผู้ใหญ่และเด็กจะอยู่ร่วมกันในบ้านแต่ละหลัง

โดยผู้ใหญ่เป็นทั้ง “พ่อ” และ “แม่” ดูแลชีวิตของเด็กเหมือนเป็นพ่อแม่จริง ๆ พุดคุยกัน กอดกัน อ่านนิทานร่วมกัน ฯลฯ เพื่อเติมเต็มความรักและความอบอุ่นในหัวใจให้พวกเขา

▲เราก็มีสมาชิก 4 ขา อยู่ในครอบครัว

▲แม่ลูกช่วยกันทำงานศิลปะ

▲ตัดเล็บให้ลูก

▲กีฬาสกี ความสนุกของเด็ก ๆ ปี

▲ทำน้ำแห่งความสุขของเด็ก ๆ

▲แม่ลูกช่วยกันทำความสะอาดชุมชน

เด็ก ๆ เรียนหนังสือกันอย่างไร

เราทำห้องเรียนและออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับเด็กของเรา ซึ่งมีต้นทุนชีวิตที่ขาดแคลน เราใช้ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก การพัฒนาทักษะการคิด วิชการด้านสมอง และ EF (Executive Functions) เป็นต้น เพื่อพัฒนาเด็ก ๆ ให้มีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เราให้การศึกษาค้นคว้าตั้งแต่อ่อนบาล ประถม มัธยม และส่งเรียนต่อจนถึงมหาวิทยาลัย และทำห้องเรียนภาษาอังกฤษ ห้องเรียนเทคโนโลยี ดิจิทัล ห้องฝึกอาชีพ ศูนย์วิทยาศาสตร์การเกษตร ห้องสมุด ห้องดูหนัง ห้องบอร์ดเกม เป็นต้น ให้กับเด็กได้เรียนรู้และศึกษาค้นคว้า

สอนเด็กให้รู้จักวางแผนชีวิตและแผนการเงิน พาเด็กไปเรียนรู้โลกภายนอกบ่อย ๆ เพื่อให้เขารู้จักโลกกว้าง พาไปช่วยเหลือคนที่ขาดโอกาส เพื่อให้เด็ก ๆ ได้พัฒนาความรู้สึก เห็นอกเห็นใจผู้อื่น และยังพาไปเรียนรู้เรื่องการดูแลสิ่งแวดล้อม

ห้องเรียน
ของเด็ก ๆ

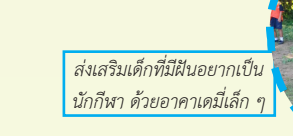
เรียนรู้
ท่ามกลางธรรมชาติ

เรียนรู้วิถีชีวิตชาวนา

เรียนเชิดหนังใหญ่

ส่งเสริมเด็กที่มีฝันอยากเป็นนักกีฬา ด้วยอาคาเดมี่เด็ก ๆ

เรียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ
วันฮัลโลวีน
ด้วยเกมส์งู

ห้องเรียนดิจิทัล

โลกกำลังเข้าสู่สังคมดิจิทัล เราจึงออกแบบหลักสูตรวิชาดิจิทัลให้กับเด็ก สอนให้เขาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม สอนการเขียนโค้ดดิ้ง และอื่น ๆ เพื่อให้เด็กสามารถเข้าสู่โลกของการทำงานในอนาคตได้

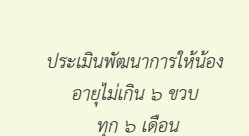

น้อง ๆ เรียนการใช้โปรแกรมต่าง ๆ

ฝึกการเขียนโค้ดดิ้ง บังคับหุ่นยนต์

เราดูแลเด็กพิเศษของเราอย่างไร

เรามีเด็กพิเศษประมาณ ๗๐ คน ส่วนใหญ่ มีสติปัญญาล่าช้ากว่าวัย บางคนมีปัญหาด้านสายตาและการฟังร่วมด้วย บางคนมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ LD (Learning Disorder) บางคนสมาธิสั้น ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพวกเขา เราจึงทำห้องส่งเสริมพัฒนาการ จัดหานักกิจกรรมบำบัดมาดูแล และพาไปพบผู้เชี่ยวชาญ

ประเมินพัฒนาการให้น้องอายุไม่เกิน ๖ ขวบ ทุก ๖ เดือน

กระตุ้นพัฒนาการเด็กพิเศษที่มหาวิทยาลัยมหิดล

ชุมชนและการเกษตร

ชีวิตคือการอยู่ร่วมกัน ดูแลซึ่งกันและกันและดูแลโลกที่เราอยู่ โรงเรียนหมู่บ้านเด็กจึงออกแบบให้เป็นชุมชนที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและชีวิตอื่น มีสภาโรงเรียนให้ทุกคนเรียนรู้ร่วมกัน ออกกฏกติกาพิจารณาและตัดสินคดีในกรณีสมาชิกละเมิดกฎของชุมชน ซึ่งทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกันในชุมชนแห่งนี้

นอกจากนี้ เด็กกับผู้ใหญ่ยังช่วยกันทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ เพื่อเป็นแหล่งอาหารและแหล่งเรียนรู้ของเด็ก ๆ

เด็ก ๆ อาสาไปขอขลามณเฑรมช่วงปิดเทอม

ประชุมสภาโรงเรียน

ดูหนังกลางแปลง นอนเต็นท์ และ แคมป์ปิ้งที่สนามฟุตบอล

ทำเกษตรยามเช้า

การพัฒนางานและบุคลากร

เพื่อให้เด็ก ๆ มีอนาคตที่ดี เราจึงพยายามพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก โดยเฉพาะเด็กพิเศษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาอบรมให้

อบรมพนักงาน เรื่องการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มหาวิทยาลัยมหิดล

ขอเรียนเชิญท่านผู้มีจิตเมตตาให้ชีวิตใหม่แก่เด็กขาดโอกาสเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขามีอนาคตที่ดี และช่วยดูแลประเทศของเราต่อไป